

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: VRØD-I-VRONT OG MARI STONT.

Citation: Aakjær, Jeppe: "VRØD-I-VRONT OG MARI STONT.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid72466/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

„Kom ned Zachæus, kom ned til mig,
thi som mine Øjne ser,
vi skal nu begge den samme Vej
for aldrig at skilles mer!“

Ned sank Zachæus. I Lykkerus
med Jesus han hjemad drog,
og Lys der tændtes i Tolderens Hus,
som mer end en Sekel vog.

Efteraar 1912.

VRØD-I-VRONT OG MARI STONT.

DER so en Mand paa Vinkel Vratt,
de kaldt ham Vrød-i-Vront,
han to te Kwind en Høj fræ Bjatt,
og det var Mari Stont.
„Vrød-i-Vront og Mari Stont“
bløw te Sej æ Herred rundt;
de war gjaen glaad ved lidt,
og møj de nowed ett.

Aa wank af Stej just for det samm
war snaar dje jennest Lyst,
og nær den bette Lærki kam,
de høl hind aaltid løst;
grev de da hinaån og sprang
Stonthuesdans te Lærkisang,
lejt og spøjt med Tor i Yw
som Lamm paa gammel Hyw.

* Stont, Stonthoss, fodløse Stomper; Vratt, Forager; Høj, sølle Fruentimmer; Bjatt, Bjert (Landsby).

Og hun plot Krusbær i æ Hied
og Trønbær i æ Mues,
og han to Ol saa tykk og fied
og band'em i hans Hues.
Vrød-i-Vront og Mari Stont
de haaj mir end jawen tront,
de skuld bind wor Muer en Lim
og hwer en Krikk en Grim.

Og han kund hegs dæ Kal i Kow
og vis med Woll for Wand,
og hun kund spo, hvor Mett skuld bow,
og hwent hun fæk te Mand.
Han en Dram og han en Skro,
strax laa de en Skorsten po;
Mænd og Skorstienn strøj de møj
paa gywtglaad Piggers Vej.

Og han kund si det særest nøj,
som anner ett vidst æa,
som Worr for Død og Bjærgmands-tøj
meli Minnestid og Daa,
— — Æ Ellpig fræ Flæskidam —
maatt æ Dæw! hind annamn
han haaj rejen paa hans Nakk
fræ Bæs te Kistelbakk.

Hwor der bløw spelt og raaft: Godtôr!
der war di i dje Es,
og kam de stumlend te en Gord,
saa bløw der sgi Kommes!
Saa begynd æ Knæjt aa vals,
saa begynd æ Hund aa hals,
Vrød-i-Vront og Mari Stont
haaj Gled, saa det ku bundt.

Krusbær, Tyttiebær; Lim, Kost; Woll, Pilevaand; Worr, Værler; Bæs, Bers; stumlend, usikre i Gangen; bundt, klodse noget.

Men nu er *Svot* jo Lywkulør,
Maløvt er nu di Dram.
Aa ta Pati for godt Humør
det regnes nu for Skam.
Vrød-i-Vront og Mari Stont
med dje Klud og med dje Klont —
Gud ha Lov, de val er død!
Hvor skuld de faa dje Fød?

Vinteren 1913.

BØRN FRA GYDEN.

JEG er vel kun en lille Pige
men faar jeg Mad og bliver stor
og faar jeg Sorgen til at vige,
saa skal jeg rigtig hjælpe Mor;
faar vi saa begge to en Kjøle,
og jeg lidt bedre Sko til Skole,
saa har jeg ingen Ønsker fler,
naar Mor blot ikke græder mer.“

„Og jeg er én af de smaa Dreng,
som gjerne vilde gjøre Gavn,
men som har sultet altfor længe
i dette rige Kjøbenhavn,
men fik engang jeg nok at spise
saa sang jeg vist en anden Vise,
blev Hosten kvit, som nu jeg har,
og skulderbred og stærk som Far.“

Saa er vi Børn fra Kvist og Kjælder
— ak, tusind vil kun halvt forslaa! —
for hvem det Liv og Helse gjælder
at kunne ud til Solen naa.
Det er saa tungt paa kolde Stene
som Barn at gaa forknytt og ene,
at vide Dagen er saa nær,
mens Mørket altid ruger her.

Svot, sort; *Maløvt*, Malurt; *Klont*, Eyldte.